

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

27 בדצמבר 2023

1697

ט"ז בטבת התשפ"ד

עמוד

הצעת חוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חזרה, פסק דין או תשלום לרשות) (תיקון)
(דחיית מועדים בתקופה הקובעת השנייה), התשפ"ד–2023 418

הצעת חוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חזוה, פסק דין או תשלום לרשות), או תשלום לרשות) (תיקון) (דחיית מועדים בתקופה הקובעת השנייה), התשפ"ד-2023

- תיקון סעיף 1 1. בחוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חזוה, פסק דין או תשלום לרשות),
התשפ"ד-2023' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –
(1) בהגדרה "זכאי לדחיית מועד" –

ד ב ר י ה ס ב ר

בהתאם להוראות החוק האוכלוסיות שעליהן הוחל ההסדר שבחוק בנוסחו המקורי היו חיילים בשירות סדיר וחיילי מילואים; שוטרים; סוהרים המשרתים ביחידות המנויות בחוק; כבאים; שבויים, חטופים או נעדרים; אנשים שהתגוררו ביישובים שהתפנו בשל המצב הביטחוני במדינה; מי שאושפו בבית חולים לתקופה של שבעה ימים לפחות בשל פציעה שנגרמה לו כתוצאה מהמצב הביטחוני; עובד או מתנדב בהיקף פעילות המקביל למשרה מלאה בגופי ההצלה מד"א, זק"א ואיחוד הצלה; בן זוג של מי שנמנה על אחת הקבוצות האלה, אם הוא אחראי לחיוב יחד עימו; עיזבון של אדם שנפטר ושהיה חייל בשירות סדיר או בשירות במילואים, שוטה, סוהה, כבאי, שבוי, חטוף, נעדה, פצוע בעקבות המצב הביטחוני או עובד או מתנדב בגופי הצלה; וכן חברה שיש לה חמישה בעלי מניות לכל היותר, אם בעל מניות בה הוא אחד מהגורמים המפורטים לעיל והוא מחזיק 50% מאמצעי השליטה בה, או שתופות אשר אדם כאמור משתתף בניהול עסקיה ושולט ב-50% לפחות מנכסיה.

המועדים שאותם דוחה החוק הם מועדים שנקבעו בחוזה (סעיף 2), מועדים שנקבעו בפסק דין חלוט או בהחלטה סופית של גוף או אדם בעל סמכות שפיטה על פי דין (סעיף 3) ומועדים לתשלום לרשות ציבורית (סעיף 4) (להלן – מועדים לביצוע), החלים בתקופה הקובעת בסעיפים 2 עד 4 לחוק. נקבע כי המועדים לביצוע יידחו למשך 30 ימים ממועד החיוב המקורי (להלן – תקופת הדחייה). נוסף על כך נקבע כי החוק לא יחול על תשלומי מוונות ועל חוזה עבודה.

עוד נקבע כי שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר, ובהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, יהיה רשאי להאריך הן את התקופה הקובעת והן את תקופת הדחייה, ואולם לא תוארך התקופה הקובעת מעבר ליום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023).

בהמשך לכך, הוצאו צווים מכוח החוק ובמסגרתם הוארכה תקופת הדחייה לשמונים וחמישה ימים או עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023), לפי המוקדם, והתקופה הקובעת הוארכה עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023).

כללי ביום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) החלה מתקפת טרור רצחנית מרועת עזה על מדינת ישראל.

במתקפת טרור זו נרצחו יותר מאלף אזרחים, לרבות אנשי כוחות הביטחון השונים, נפצעו אלפים, ומאות אזרחים וחיילים נלקחו בשבי לרצועת עזה.

נוכח האירועים האמורים, הכריז שר הביטחון, ביום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) על מצב מיוחד בשטח המדינה כולה לפי סעיף 9ג(ב) לחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951. בהתאם לסעיף 9ג(א)(5) לאותו חוק, החליטה ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, ביום כ"ז בתשרי התשפ"ד (12 באוקטובר 2023), לאשר את ההכרזה בשטחה של כל מדינת ישראל. הכרזה זו מוארכת מוזמן לזמן, ונכון לעתה עומדת בתוקף עד יום כ' בטבת התשפ"ד (1 בינואר 2024) (ראו ילקוט הפרסומים 11933, התשפ"ד, עמ' 2212). כמו כן, ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי החליטה על נקיטת פעולות צבאיות משמעותיות, לפי סעיף 40 לחוק-יסוד: הממשלה, והודיעה לגביהן לוועדת החוץ והביטחון של הכנסת ביום כ"ג בתשרי התשפ"ד (8 באוקטובר 2023). בהתאם, גויסו למילואים מאות אלפי חיילים בצווים מכוח סעיף 8 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008. מאז נמשכת הלחימה בעזה במלוא עוצמתה והיא כבר גבתה עשרות חללים ופצועים רבים. נוסף על כך, מאות אלפי אזרחים מהצפון והדרום פונו או התפנו מבתיהם, במימון המדינה או באופן עצמאי.

לנוכח כל האמור לעיל, ביום ג' בחשוון התשפ"ד (18 באוקטובר 2023) פורסם חוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חזוה, פסק דין או תשלום לרשות), התשפ"ד-2023 (להלן – החוק או חוק דחיית מועדים).

החוק נחקק כהוראת שעה ולפיו מיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום כ"ג בחשוון התשפ"ד (7 בנובמבר 2023) (להלן – התקופה הקובעת), אוכלוסיות מסוימות שההנחה לגביהן הייתה כי לנוכח המצב הביטחוני הן אינן מנהלות שגרת חיים רגילה ואינן יכולות לקיים במועדן את התחייבויותיהן המשפטיות שאמורות לחול במהלך התקופה הקובעת, יהיו זכאיות לדחיית מועדים בהתאם להוראות החוק.

¹ ס"ח התשפ"ד, עמ' 14.

- (א) במקום "זכאי לדחיית מועד" – כל אחד מאלה: "יבוא" "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה – כל אחד מאלה";
- (ב) בפסקה (1), במקום "התשט"ו-1955, בתקופה הקובעת" יבוא "בתקופה הקובעת הראשונה";
- (ג) בפסקאות (2), (3)(א) ו-(4) עד (7), במקום "בתקופה הקובעת" יבוא "בתקופה הקובעת הראשונה";
- (ד) בפסקה (3)(ב), במקום "התקופה הקובעת" יבוא "התקופה הקובעת הראשונה";
- (2) לפני ההגדרה "חוזה" יבוא:
- "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה" – כמפורט להלן, לפי העניין;

(1) לעניין סעיפים 2א ו-3א – כל אחד מאלה:

- (א) מי ששירת כחייל בשירות חובה כמשמעותו בפסקה (1) להגדרה "חייל" שבחוק השיפוט הצבאי וזכאי לקבלת תוספת רמת פעילות א+, א או ב בדמי הקיום המשולמים לו, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;
- (ב) מי ששירת בשירות מילואים בנסיבות חירום או בשירות מילואים במצב מיוחד, לפי סעיפים 8 או 9 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;
- (ג) מי ששירת בשירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, וזכאי לקבלת תוספת רמת פעילות א+, א או ב בשכר המשולם לו, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;

ד ב ר י ה ס ב ר

"זכאי לדחיית מועד" בנוסחה היום בחוק, ולקבוע כי הגדרה זו תתייחס לזכאים כאמור בתקופה הקובעת הראשונה.

לפסקאות (2) ו-(6)

מוצע לקבוע כי התקופה הנוספת שלגביה יחול הסדר ההמשך המוצע בהצעת חוק זו תחל בתום התקופה הקובעת הראשונה ותימשך עד יום כ"א בשבט התשפ"ד (31 בינואר 2024).

עוד מוצע, בהגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה" להגדיר את הגורמים שעליהם יחול החוק בתקופה הקובעת השנייה ולהבחין בין מי שיהיו זכאים לדחיית מועד לפי סעיפים 2א ו-3א לחוק, בנוסחה המוצע (שעניינם דחיית מועד שנקבע בחוזה וכן דחיית מועד שנקבע בפסק דין או בהחלטה סופית) לבין מי שיהיו זכאים לדחיית מועד לפי סעיף 4א לחוק בנוסחה המוצע (שעניינם דחיית מועד לתשלום לרשות).

התכלית העומדת בבסיס התיקון המוצע היא לאפשר דחייה של מועדים לאובלוסיות שהנחה היא שנוכח המצב הביטחוני הנוכחי והמצב שבו הם מצויים אין להם את הזמינות והפניות הנדרשת לצורך מילוי התחייבויותיהם המשפטיות או שיש להם קושי לעמוד בהן בעת הזו. מכיון שבתקופה זו יש שוני בין הצרכים של כל קבוצה, מוצע ליצור

בהצעת חוק זו מוצע הסדר המשך לחוק שיחול לגבי מועדים לביצוע החלים בתקופה קובעת נוספת – מיום כ' בטבת התשפ"ד (1 בינואר 2024) עד יום כ"א בשבט התשפ"ד (31 ינואר 2024) (להלן – התקופה הקובעת השנייה). וזאת מכיוון שהלחימה עודנה נמשכת, ומכיוון שהמצב החריג השורר במדינה משפיע משמעותית על מספר קבוצות אוכלוסייה ומביא לכך שהן אינן מנהלות שגרת חיים רגילה ואינן יכולות לקיים את התחייבויותיהן המשפטיות במועדן. עם זאת, מוצע לערוך שינויים בהסדר החקיקתי המוצע לגבי התקופה הקובעת השנייה, לעומת ההסדר החקיקתי הקיים בחוק לגבי התקופה הקובעת כהגדרתה כיום (להלן – התקופה הקובעת הראשונה) שייתן מענה לשינויים שחלו ממועד חקיקת החוק ולצרכים העדכניים שקיימים כיום, ובישם לב לאיזון הנדרש למול הצד השני לחיוב.

סעיף 1 לפסקאות (1) ו-(5)

כאמור לעיל החוק המוצע בא לקבוע הסדר המשך שיחול לגבי מועדים לביצוע שחלים בתקופה קובעת נוספת. בהתאם, מוצע לכות את התקופה הקובעת כהגדרתה בחוק בתקופה הקובעת הראשונה. כלומר, התקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023). בשל התיקון האמור מוצע להתאים גם את ההגדרה

² ס"ח התשס"ח, עמ' 502.

(ד) מי ששירת במשטרת ישראל באחת מיחידות אלה, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;

(1) היחידה המיוחדת למלחמה בטרור (י"מ);

(2) יחידת המסתערבים (י"ס);

(3) יחידה 33 (הגדעונים);

(ה) סוהר שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(1) הוא שירת ביחידה המיוחדת להשתלטות על אסירים, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;

(2) ביום תחילתו של חוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חווה, פסק דין או תשלום לרשות) (תיקון), התשפ"ד-2023, הוא שירת באגף בבית סוהר המשמש רק להחזקת אסירים כמפורט בפסקאות משנה (1) עד (3) של פסקה (3)(ב) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה", ואם הוארכה התקופה הקובעת השנייה לפי הוראות סעיף 6(א)(א) – הוא שירת באגף בבית סוהר כאמור ביום תחילתה של תקופת ההארכה;

(ו) מי ששירת ככבאי באחת מיחידות אלה, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה:

(1) יחידת להבה;

(2) יחידה לחומרים מסוכנים;

(3) יחידת אופנועים (ית"ם);

(4) יחידה לחילוץ מיוחדים (יל"ם);

ד ב ר י ה ס ב ר

היא שלנוכח המצב הייחודי שבו נמצאת מדינת ישראל, גורמים אלה נלחמים בעצימות גבוהה וחלק גדול מהם אף נמצא מחוץ לגבולות מדינת ישראל בלא אמצעי תקשורת, כך שאינם יכולים לקיים את התחייבויותיהם המשפטיות ולנהל את עניינם. בקבוצה זו מוצע לכלול גם את הנעדרים, החטופים או השבויים שכן גם ביחס אליהם ברי כי אין להם כל יכולת לנהל את ענייניהם בתקופה זו. ביחס לכלל הגורמים האלה מוצע לקבוע כי לנוכח העובדה שאין להם את הפניות הנדרשת כאמור לצורך מילוי התחייבויותיהם המשפטיות בעת הזו, יחולו עליהם סעיפים 2 ו-3 המוצעים, וזאת בנוסף לסעיף 4 המוצע כפי שיפורט להלן.

עוד מוצע לקבוע כי נוסף על הגורמים המפורטים לעיל תהיה הזכאת לדחיית מועד לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק גם לאלה: בן זוגו של כל אחד מהגורמים שפורטו לעיל אם הוא אחראי לחיוב יחד עימו; עיזבון של אדם שנפטר ושהוא אחד מן הגורמים שפורטו לעיל; חברה שיש לה חמישה בעלי מניות לכל היותר, אם בעל מניות בה הוא אחד המנויים שפורטו לעיל והוא מחזיק ב-50% מאמצעי השליטה בה לפחות, או שותפות רשומה אשר אחד המנויים שפורטו לעיל משתתף בניהול עסקיה ושולט ב-50% לפחות מנכסיה. זאת מכיוון שגם ביחס לגורמים אלה חלה התכלית שבבסיס

הבחנה בין הסעיפים שיחולו על כל אחת מקבוצות הזכאים לדחיית מועד, כפי שיפורט להלן.

ביחס לסעיפים 2 ו-3 לחוק (בנוסחם המוצע בסעיפים 3 ו-5 להצעת החוק) מוצע לכלול בקבוצת הזכאים לדחיית מועד את אלה: חיילים ששירתו בסדיר בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה, וזכאים לקבלת תוספת רמת פעילות א+, א או ב, בדמי הקיום המשולמים להם, חיילים ששירתו בשירות מילואים בנסיבות חירום או בשירות מילואים במצב מיוחד, לפי סעיפים 8 או 9 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה; חיילים ששירתו בשירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה; וזכאים לקבלת תוספת רמת פעילות א+, א או ב בשכר המשולם להם, שוטרים במשטרת ישראל המשרתים באחת מהיחידות המנויות בחוק בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה; סוהרים המשרתים ביחידות המנויות בחוק בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה; כבאים באחת מהיחידות המנויות בחוק בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה.

מדובר בגורמים הקשורים בקשר הדוק לפעולות הלחימה ולפעולות מבצעיות וההנחה ביחס לגורמים אלה

(ז) מי שהיה נעדר, חטוף או שבוי בתקופה הקובעת השנייה, כולה או חלקה;

(ח) בן זוגו של כל אחד מהמנויים בפסקאות משנה (א) עד (ז), האחראי לחיוב יחד עימו;

(ט) עיזבון של אדם שנפטר המנוי בפסקה מפסקאות משנה (א) עד (ז);

(י) חברה שיש לה חמישה בעלי מניות לכל היותר, אם בעל מניות בה הוא אדם המנוי בפסקאות משנה (א) עד (ז) והוא מחזיק ב-50% מאמצעי השליטה בה לפחות, או שותפות רשומה אשר אדם המנוי בפסקאות משנה (א) עד (ז) משתתף בניהול עסקיה ושולט ב-50% לפחות מנכסיה; לעניין זה, "אמצעי שליטה" ו"החזקה" – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט-1999³;

(2) לעניין סעיף 4א – כל אחד מהמנויים בפסקאות (1) עד (11) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה", ואולם לעניין זה בכל מקום בפסקאות האמורות במקום "בתקופה הקובעת הראשונה" יקראו "בתקופה הקובעת השנייה" ובמקום "התקופה הקובעת הראשונה" יקראו "התקופה הקובעת השנייה";

(3) אחרי ההגדרה "חווה" יבוא:

"חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁴;

"חוק שירותי תשלום" – חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019⁵;

(4) אחרי ההגדרה "פקודת המשטרה" יבוא:

"פקודות הצבא" – כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי;

(5) בהגדרה "התקופה הקובעת", במקום "התקופה הקובעת" יבוא "התקופה הקובעת הראשונה";

(6) לפני ההגדרה "תשלום חובה" יבוא:

"התקופה הקובעת השנייה" – התקופה שמיום כ' בטבת התשפ"ד (1 בינואר 2024) עד יום כ"א בשבט התשפ"ד (31 בינואר 2024);

ד ב ר י ה ס ב ר

ביחס לסעיף 4א לחוק (בנוסחו המוצע בסעיף 7 להצעת החוק), מוצע לכלול בקבוצת הזכאים לדחיית מועד את כל הגורמים המנויים בהגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הראשונה", בשינויים המתחייבים (ובהם כמובן גם הגורמים שפורטו לעיל לעניין הזכאות ביחס לסעיפים 2א ו-3א לחוק). כך שכלל הגורמים האלה יהיו זכאים לדחיית מועד לתשלום לרשות בתקופה הקובעת השנייה. ביחס לגורמים אלה ניתן להניח שהמצב הביטחוני פגע ביכולתם לנהל שגרת חיים תקינה ולכן מוצע להעניק להם דחיית מועד לתשלומים לרשות.

ההסדר המוצע, שכן האדם הזכאי לדחיית מועד לפי פסקאות משנה (א) עד (ז) של פסקה (1) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה" חב ביחד עימם והעדר זמינותו משפיע גם עליהם.

בהקשר זה יובהר כי הוראות סעיפים 2 ו-2א לחוק מאפשרות להתערב בחוזים פרטיים ולכן קיימת חשיבות בכך שמענה זה יינתן רק ביחס למי שאין ביכולתו לטפל כלל בענייניו, וזאת בשל הצורך לאזן בין הצרכים של האוכלוסיות הזכאיות לדחיית מועד והרצון להקל על הזכאים כאמור לבין הפגיעה שעלולה להיגרם לצד השני לחוזה.

³ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁴ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

⁵ ס"ח התשע"ט, עמ' 201.

- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "החל בתקופה הקובעת הראשונה";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המילים "(בחוק זה – תקופת הדחייה)" יבוא "נקבע בחוזה מועד לעשיית פעולה בידי אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, והמועד האמור חל בתקופה הקובעת הראשונה, יידחה המועד האמור במאה ושישה עשר ימים או עד יום כ"א בשבט התשפ"ד (31 בינואר 2024), לפי המוקדם (בסעיף זה – תקופת הדחייה)";
- (3) בסעיף קטן (ב), בכל מקום אחרי "לדחיית מועד" יבוא "בתקופה הקובעת הראשונה" ואחרי "בתקופה הקובעת" יבוא "הראשונה";
- (4) בסעיף קטן (ד) –
- (א) בפסקה (1), אחרי "בתקופה הקובעת" יבוא "הראשונה";
- (ב) בפסקה (2), אחרי "לדחיית מועד" יבוא "בתקופה הראשונה";
- (ג) בפסקה (4), המילים "התשע"ט–2019" – יימחקו ואחרי "בתקופה הקובעת" יבוא "הראשונה".

3. אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

- (א) נקבע בחוזה מועד לעשיית פעולה בידי אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, והמועד האמור חל בתקופה הקובעת השנייה, יידחה המועד האמור בשלושים ואחת ימים (בסעיף זה – תקופת הדחייה), ובלבד שהאדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה או מי מטעמו הודיע על כך לצד שעומו התקשר בחוזה; הצהיר אדם או מי מטעמו על היותו זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, חזקה היא כי הוא זכאי כאמור כל עוד לא הוכח אחרת.
- (ב) נקבעה בחוזה תקופה לעשיית פעולה בידי אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, שהיא נמשכת לפי טיבה ושחלה כולה או חלקה בתקופה הקובעת השנייה, יחולו הוראות סעיף קטן (א) על מועד הסיום של אותה תקופה.
- (ג) נדחה מועד לפי הוראות סעיף זה, לא יראו זאת כהפרת החיוב בחוזה, בין השאר לענין חיוב בריבית פיגורים.

ד ב ר י ה ס ב ר

כמשמעותה בסעיף 2א(א)). עם זאת בסעיף קטן (ד) מוצע לקבוע בנוגע להחרגה של עסקת תשלומים, כי ההחרגה תחול לא רק על פעולת תשלום שבוצעה באמצעות כרטיס אשראי, אלא גם על פעולת תשלום שבוצעה בכל אמצעי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט–2019 (להלן – חוק שירותי תשלום). עוד מוצע להחריג עסקת יסוד שבה הוסכם שדרך התשלום תהיה בהרשאה לחיוב כהגדרתה בחוק שירותי תשלום, שכן תשלומים אלה נערכים באופן אוטומטי ואינם דורשים מעורבות אקטיבית של בעל החשבון או בעל אמצעי התשלום.

סעיף 2 מוצע להבהיר כי סעיף 2 לחוק בנוסחו הנוכחי יחול רק על התקופה הקובעת הראשונה וכן על הזכאים לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה. בנוסף, מוצע לקבוע כי תקופת הדחייה בתקופה הראשונה תהיה מאה ושישה עשר ימים או עד יום כ"א בשבט התשפ"ד (31 בינואר 2024), לפי המוקדם (להלן – תקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2א(א)).

סעיף 3 מוצע להוסיף את סעיף 2 לחוק ולקבוע כי הוראות סעיף 2 יחולו גם על הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה ואולם תקופת הדחייה לענין זה תהיה שלוששים ואחד ימים (להלן – תקופת הדחייה

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על –

- (1) מועד לפעולה לפי חוזה שנכרת בתקופה הקובעת הראשונה או בתקופה הקובעת השנייה;
- (2) חוזה שבו כל הצדדים הם זכאים לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה;
- (3) תשלום ששולם לפני יום תחילתו של חוק זה;
- (4) עסקת תשלומים; בפסקה זו, "עסקת תשלומים" – פעולת תשלום שנעשתה באמצעות אמצעי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, אשר משולמת על ידי המשלם לשיעורין ואשר הנכס או השירות שנרכשו בעסקת היסוד כהגדרתה בחוק שירותי תשלום, באותה פעולת תשלום, סופקו במלואם למשלם טרם מועד התשלום שחל בתקופה הקובעת השנייה;
- (5) עסקת יסוד כהגדרתה בחוק שירותי תשלום שבה הוסכם שדרך התשלום תהיה בהרשאה לחיוב כהגדרתה בחוק האמורה

4. בסעיף 3 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 3

- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "החל בתקופה הקובעת הראשונה";
 - (2) אחרי "הזכאי לדחיית מועד" יבוא "בתקופה הקובעת הראשונה", אחרי "בתקופה הקובעת" יבוא "הראשונה" ואחרי "בתקופת הדחייה" יבוא "כמשמעותה בסעיף 2(א)".
- אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

5. הוספת סעיף 3א

- 3א. (א) נקבע בפסק דין חלוט של בית משפט או בית דין, או בהחלטה סופית של גוף או אדם אחר בעל סמכות שפיטה על פי דין, מועד לעשיית פעולה בידי אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, והמועד האמור חל בתקופה הקובעת השנייה, יידחה המועד האמור בתקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2(א), ובלבד שהאדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה או מי מטעמו, הודיע על כך לצד השני להליך.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, לבקשת הצד השני להליך, להורות כי המועד האמור באותו סעיף קטן לא יידחה או כי יידחה לתקופה קצרה מתקופת הדחייה האמורה בו, אם סבר כי הדבר מוצדק בניסבות העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

כך, מוצע לקבוע כי לצורך דחיית המועד כאמור, על האדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה להודיע על כך לצד השני להליך, כדי לאזן בין האינטרסים השונים ומכיוון שההליך מנוהל על ידי גורם שיפוטי, מוצע לאפשר לצד השני להליך לפנות לבית המשפט ולהסמיך את בית המשפט להחליט כי המועד לא יידחה בהתאם להוראות הסעיף המוצע או יידחה לתקופה קצרה יותר, אם סבר כי הדבר מוצדק בניסבות העניין.

4 סעיף 4 מוצע להבהיר כי סעיף 3 לחוק בנוסחו הנוכחי יחול רק על התקופה הקובעת הראשונה וכן על הזכאים לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, וכי תקופת הדחייה לעניין זה תהיה כמשמעותה בסעיף 2(א).

5 סעיף 5 מוצע להוסיף את סעיף 3א לחוק ולקבוע כי הוראות סעיף 3 יחולו גם על הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה ואולם תקופת הדחייה לעניין זה תהיה תקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2(א). נוסף על

- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "החל בתקופה הקובעת הראשונה";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום, "אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת" יבוא "אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, בתקופה הקובעת הראשונה" ואחרי "בתקופת הדחייה" יבוא "כמשמעותה בסעיף 2(א)";
- (3) בסעיף קטן (ב), אחרי "לדחיית מועד" יבוא "בתקופה הקובעת הראשונה";
- (4) בסעיף קטן (ג), אחרי "בתקופה הקובעת" יבוא "הראשונה".

7. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

- 4א. (א) חל מועד לתשלום לרשות, שחב בו אדם הזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, בתקופה הקובעת השנייה, יידחה המועד האמור בתקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2(א).
- (ב) הוראות סעיף 4(ב) ו-(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, לענין דחיית מועד לפי סעיף קטן (א).

- (1) בכותרת השוליים, אחרי "התקופה הקובעת" יבוא "הראשונה או השנייה";
- (2) בסעיף קטן (א) –
- (א) בפסקה (1), בכל מקום אחרי "התקופה הקובעת" יבוא "הראשונה";
- (ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

המוארכת כאמור לא יהיה מאוחר מיום כ' באדר א' התשפ"ד (29 בפברואר 2024). כמו כן מוצע לאפשר לשר לעשות שימוש בסמכותו זו גם לצורך הארכת תקופת הדחייה כמשמעותן בסעיף 2(א) או 2א(א), ובלבד שארכה של כל אחת מתקופות אלה, לאחר הארכה, לא יעלה על חמישה חודשים. כך למשל, חיוב מיום כ"ג בתשרי התשפ"ד (8 באוקטובר 2023) לא יידחה מעבר ליום כ"ח באדר א' התשפ"ד (8 במרץ 2024), ובלבד שתקופת הדחייה הכוללת לא תעלה על שישה חודשים.

לפי סעיף 6(ב) לחוק, שר הביטחון יהיה רשאי לעשות שימוש בסמכות הארכה ביחס לכלל הגורמים הזכאים לדחיית מועד או ביחס לחלק מהזכאים כאמור. כמו כן, השר יוכל לקבוע כי הארכת התקופות תחול רק לגבי חלק מסעיפי החוק, למשל רק לענין ההיבטים הנוגעים לגופים ציבוריים ולא לגבי ההוראות הנוגעות לחוזים.

סעיף 6 מוצע להבהיר כי סעיף 4 לחוק בנוסחו הנוכחי יחול רק על התקופה הקובעת הראשונה וכן על הזכאים לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, וכי תקופת הדחייה לענין זה תהיה כמשמעותה בסעיף 2(א).

סעיף 7 מוצע להוסיף את סעיף 4 לחוק ולקבוע כי הוראות סעיף 4 יחולו, בשינויים המחויבים, גם על מי שזכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, ואולם תקופת הדחייה לענין זה תהיה תקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2(א).

סעיף 8 מוצע להסמיך את שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת להאריך, בצו, את התקופה הקובעת השנייה, ובלבד שתום התקופה הקובעת

"(א1) להאריך את התקופה הקובעת השנייה, ובלבד שתום התקופה הקובעת השנייה לא יהיה מאוחר מיום כ' באדר א' התשפ"ד (29 בפברואר 2024)";

(ג) בפסקה (2), בסופה יבוא "כמשמעותה בסעיף 2(א) או את תקופת הדחייה כמשמעותה בסעיף 2(א), ובלבד שאורכה של כל אחת מתקופות אלה, לאחר ההארכה, לא יעלה על חמישה חודשים";

(3) בסעיף קטן (ב), אחרי "זכאים לדחיית מועד" יבוא "או של פעולות הנעשות בידי זכאים כאמור" ובמקום הסיפה החל במילים "ורשאי הוא" יבוא "ורשאי הוא לקבוע כי הארכת התקופות כאמור באותו סעיף קטן תחול לעניין סעיפים 2 עד 4, א, כולם או חלקם".

9. בסעיף 7 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 7

(1) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד "יגבש סוהר" יבוא "לשם יישום הוראות חוק זה לעניין זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, שהוא סוהר כאמור בפסקה (3)(ב) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה, יגבש סוהר" ואחרי "התקופה הקובעת" יבוא "התקופה הקובעת הראשונה";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) לשם יישום הוראות חוק זה לעניין זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת השנייה, שהוא סוהר כאמור בפסקה (3)(ב) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה", יגבש סוהר בדרגת תתיגונדר לפחות, שמינה לעניין זה הנציב כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר, רשימה של סוהרים שמתקיים לגביהם ביום תחילתו של חוק דחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (חוזה, פסק דין או תשלום לרשות) (תיקון), התשפ"ד–2023, האמור באותה פסקה, ואם הוארכה התקופה הקובעת השנייה לפי הוראות סעיף 6(א1) – יעדכן את הרשימה כאמור בתחילתה של תקופת ההארכה".

10. בתוספת לחוק העיקרי, בכותרת, במקום "(פסקה 3) להגדרה "זכאי לדחיית מועד" שבסעיף 1, וסעיף 7" יבוא "(פסקה 6) להגדרה "זכאי לדחיית מועד בתקופה הקובעת הראשונה" שבסעיף 1 וסעיף 8".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים מוצע לערוך את ההתאמות הנדרשות 9 ו-10 בסעיף 7 לחוק ובכותרת התוספת לחוק, בשל הוספת ההסדר הנוגע לתקופה הקובעת השנייה ולזכאים לדחיית מועד בתקופה זו.

כך מוצע להוסיף כי שר הביטחון יהיה רשאי לעשות שימוש בסמכות זו ביחס לסוג מסוים של פעולות הנעשות בידי אדם הזכאי לדחיית מועד. כך למשל השר יהיה רשאי לקבוע כי אין מקום להשתמש בסמכות ההארכה ביחס לפעולות פיננסיות מורכבות מסוימות ולהחריגן מהפעולות שעליהן תחול הארכת החוק.

